

земята, въ слънцето, въ камънитѣ, въ растеніята, въ животнитѣ и въ хората. Това е на земята. Сжщевременно Той е и въ другитѣ свѣтове. Много нѣща не знаятъ хората, но разискватъ върху въпроса, кокошката ли е сжществувала по-рано, или яйцето. Тѣ казватъ, че първо е сжществувало яйцето и отъ него е произлѣзла кокошката. Споредъ мене, кокошката е сжществувала първа, а после — яйцето. Кокошката се движи, а яйцето не може. Следователно, това, което не може да се движи, е родено отъ онова, което се движи. Да се твърди, че кокошката е излѣзла отъ яйцето, това значи, да се мисли, че Богъ е произлѣзълъ отъ човѣка. Не е така. Човѣкъ е яйцето, което чакъ времето си да се излупи. Първоначално животътъ е сжществувалъ, а всички форми въ него сж създадени отъ Разумната Причина на нѣщата. Сжщото се отнася и за човѣка. Първо е сжществувало Божественото, а после се явило човѣшкото. Божественото се явява като малка свѣтлинка и топлинка, които го придружаватъ въ всички случаи на неговия животъ.

Представете си, че презъ една тъмна, студена зимна нощъ вие успѣте да се скриете въ единъ подслонъ на заветъ. Вие сте доволни, че сте на заветъ, но около васъ е студено и тъмно. Случайно намирате една кутия съ кибритъ. Запалвате първата клечка кибритъ и веднага се ориентирате: намирате дръвца, талашъ и запалвате огънь. Щомъ огънътъ се разгори добре, вие изпитвате голѣма приятностъ, имате